

Arrest

nr. 289 626 van 31 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 23 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. RICHIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De minderjarige verzoeker dient op 25 juli 2022, met de hulp van zijn ouders, een eigen verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Gezien zijn minderjarigheid en zijn diagnose van een autismespectrumstoornis, wordt verzoeker op 13 oktober 2022 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord in het bijzijn van zijn vader.

1.3. Op 8 november 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen en de gegevens uit je administratieve dossier bezit je de Noord-Macedonische nationaliteit, ben je van etnisch Albanese origine en ben je geboren op xxx 2010 in Kumanovë, Noord-Macedonië. Je bent actueel minderjarig. Nu vier jaar geleden kwam je samen met je ouders, M.Ma.(...) en A.S.(...) (O.V. xxx) en je minderjarige broer en zus naar België. De reden van jullie vertrek toen uit Noord-Macedonië weet je niet. Wat je wel weet is dat je er zelf niet van hield daar te leven. Op 22 februari 2019 dienden je ouders in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Jij stond toen als minderjarig op de bijlage bij het verzoek van je moeder. Je ouders haalden beiden toen problemen aan met de familie van je moeder en dit omdat ze getrouwd was met een etnische Albanees. Je moeder is immers van etnisch Macedonische origine. Daarnaast haalden ze een ernstig conflict (bloedwraak) aan in Noord-Macedonië tussen de familie van je vader en de familie L.(...), waarbij het herhaaldelijk tot gewelddadige confrontaties kwam en jouw oom V.(...) zelfs het leven liet. Dit conflict vormde de directe aanleiding voor jullie vertrek naar België. Op 28 mei 2019 werd dit verzoek van je ouders door het Commissariaat-generaal kennelijk ongegrond verklaard. Hierbij werd zowel voor je moeder als je vader verwezen naar de weigeringsbeslissing in het verzoek van je oom M.Mu.(...) (O.V. xxx). Je ouders beriepen zich immers integraal op dezelfde motieven. Het verzoek van je oom werd kennelijk ongegrond bevonden (i) omdat de precieze context van het conflict tussen jouw familie en de familie L.(...) niet aannemelijk werd gemaakt; (ii) er evenmin overtuigende elementen werden aangehaald waarom bleek dat de kinderen van de familie, waaronder ook jij, niet naar een andere school zouden kunnen gaan om zo problemen met de familie L.(...) uit de weg te gaan; (iii) omdat er evenmin sprake was van een bloedwraak waardoor de geschetste problemen tussen jouw familie en de familie L.(...) louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke van aard zijn en dus geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie en tot slot (iv) omdat er hoe dan ook geen redenen waren om aan te nemen dat jullie zich niet zouden kunnen beroepen op de Noord-Macedonische beschermingsmodaliteiten. Tegen deze beslissing tekenden je ouders geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 5 maart 2021 dienden je beide ouders, zonder het land verlaten te hebben, in België een tweede verzoek in. Jij stond toen als minderjarige andermaal op de bijlage bij het verzoek van je moeder. Je vader haalde in het kader van dit verzoek aan dat er een uitspraak was gevallen in het proces naar aanleiding van een incident in 2018 tussen de familie van je vader en de familie L.(...). Hierbij werd de vader van de moord op je oom V.(...) tot acht jaar gevangenis veroordeeld en een andere persoon van de tegenpartij tot achttien maanden gevangenis. Je vader zelf werd veroordeeld tot achttien maanden gevangenisstraf. Je ouders herhaalden dat hun leven en dat van hun kinderen, zo ook het jouwe, in gevaar was bij terugkeer naar Noord-Macedonië. Zo vreesden zij dat jij en je broer zouden ontvoerd of vermoord worden bij terugkeer. Dit tweede verzoek van je ouders werd op 29 april 2021 niet-ontvankelijk bevonden door het Commissariaat-generaal omdat zij geen elementen aanbrachten die een ander licht konden werpen op de appreciatie in hun eerste verzoek. Op 15 februari 2022 werd het door jouw ouders aangetekende beroep tegen deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Op 25 juli 2022 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Jij en je vader verklaarden in het kader van jouw eigen verzoek dat je bij een terugkeer naar Noord-Macedonië jezelf iets zal aandoen en door je autisme problemen zal kennen. Je vindt het veel beter in België waar je wordt begeleid voor je autisme. Je werd immers na je aankomst in België gediagnosticeerd met een autismespectrumstoornis. Door je aandoening ken je problemen in je omgang met anderen zoals met je broer. Ofschoon de diagnose nog niet was gesteld, kende je reeds hierdoor in Noord-Macedonië problemen in je omgaan met leeftijdsgenoten, waaronder op school. Je werd er gepest. Verder haalde je vader in het kader van je verzoek aan dat je eigen verzoek louter is ingegeven door de wens van je ouders om in het opvangcentrum in België te kunnen blijven waar jullie momenteel verblijven. Anders hadden jullie dit opvangcentrum moeten verlaten.

Ter staving van je verzoek legde je verschillende Belgische medische attesten neer waaruit jouw diagnose autismespectrumstoornis blijkt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid

verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Daarnaast heeft het persoonlijk onderhoud, ingevolge je diagnose van autismespectrumstoornis en hiermee verbonden communicatieproblemen, plaatsgevonden in het bijzijn van je vader, die tevens bijkomende vragen over jouw verzoek werden gesteld. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Aangaande de opmerking van je vader dat het indienen van je verzoek louter is ingegeven door de wens langer in het opvangcentrum te kunnen verblijven (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6), dient te worden opgemerkt dat het feit dat je familie hier in België in de opvangstructuur wenst te blijven motieven zijn die op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de verblijfssituatie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Het feit dat je verzoek trouwens enkel is ingegeven teneinde langer in de opvangstructuur te kunnen blijven, is bovendien een houding die evenmin maar moeilijk in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Voorgaande bevinding ondermijnt bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de rest van uw asielmotieven in het bijzonder. Wat betreft de autismespectrumstoornis waaraan jij lijdt en waarvan je meerdere medische documenten ter staving neerlegde, dient te worden opgemerkt dat deze medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit jouw verklaringen blijkt overigens niet dat je geen toegang zouden hebben tot gezondheidszorg in Noord-Macedonië. Het feit dat je voor deze aandoening in Noord-Macedonië niet hetzelfde niveau van zorg en ondersteuning (o.a. op vlak van onderwijs en gespecialiseerde begeleiding door een psycholoog en psychiater) zou krijgen als in België (CGVS, p. 6), houdt evenmin verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 of met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van artikel 22bis van de Grondwet en van “de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk”.

Verzoeker argumenteert dat het CGVS een verkeerde toepassing heeft gemaakt van artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet nu zijn ouders nooit een asielaanvraag hebben ingediend in zijn eigen naam noch elementen hebben aangehaald bij hun aanvragen die op hem persoonlijk betrekking hebben.

Verzoeker benadrukt dat hij een autismespectrumstoornis (ASS) heeft. Hij geeft te kennen dat dit in België werd gediagnosticeerd en hij hiervoor in België ook wordt begeleid, hoewel er hiertoe ook in Macedonië stappen werden ondernomen.

Verzoeker stelt voorts dat hij wegens zijn autismespectrumstoornis in zijn land van herkomst het slachtoffer werd van vervolgingen en discriminaties en dat hij behoort tot een specifieke sociale groep. Hij herhaalt, zoals uiteengezet tijdens zijn persoonlijk onderhoud, dat hij niet graag naar school ging wegens het gedrag van andere leerlingen, dat de andere leerlingen de spot met hem dreven, het moeilijk communiceren was met de mensen daar en hij er als dom werd beschouwd. Zijn vader gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat er in Macedonië niets werd gedaan, ondanks de bezoeken bij gespecialiseerde dokters, verzoeker er verschillende keren fysiek werd mishandeld, hij werd gepest en psychologisch mishandeld, zowel op school als erbuiten, en hij sociaal afgezonderd raakte. Verzoeker verwijst naar een aantal verslagen die getuigen van stigmatisering van personen met ASS in Noord-Macedonië.

Verder wordt in het verzoekschrift aangegeven dat zijn ouders niet in staat zijn om, in geval van terugkeer, hem een geruststellend en veilig kader te geven. Zo legt zijn vader uit dat hij veel moeilijkheden ondervindt om de houding van verzoeker aan te pakken en dat zijn moeder psychiatrische stoornissen kent.

Verzoeker stipt voorts aan dat de naleving van het hoger belang van het kind onder meer betekent:

“– *Zijn welzijn en zijn sociale ontwikkeling [te] verzekeren (onder andere schoolgaan, en opvoeding, toegang aan vrijetijdsbestedingen, school, correcte huisvesting enz.) (...)*

– *Zijn veiligheid [te] verzekeren (toegang tot gespecialiseerde diensten, aangepaste psychologische opvolging, tot een dokter, opstelling van bijzondere noden enz.)*

– *Zich verzekeren dat de rechten, in zijn evaluatieproces van zijn verzoek om internationale bescherming geëerbiedigd werden”*

Verzoeker meent dat, gelet op de hierboven aangehaalde elementen (“autisme, geen aangepaste overname, vervolgingen, machteloos ouderlijk milieu”), hem de vluchtelingenstatus moet worden verleend. Minstens vraagt hij de bestreden beslissing te vernietigen zodat de tegenpartij een onderzoek kan voeren over de situatie van kinderen met geestelijke stoornissen in Macedonië.

Ter ondersteuning van het verzoekschrift verwijst verzoeker naar volgende stukken en voegt hij consulteerbare weblinks toe: Le Courrier des Balkans, *Santé en Macédoine : face à l'autisme, un mur de silence*, 7 mei 2018 (stuk 2); RFI, *Quelle école pour les enfants autistes*, 24 octobre 2019 (stuk 3); US Department of State, *Country Report on Human Rights Practices: North Macedonia*, 2021 (stuk 4).

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechts-plegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij is gehouden de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Dit neemt niet weg dat de met het onderzoek belaste instanties voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dienen samen te werken. Concreet houdt deze samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, het aan de met het onderzoek belaste instanties is om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Dit geldt te meer daar deze instanties mogelijk gemakkelijker toegang hebben tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker; daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling

4.1. De minderjarige verzoeker, geboren op xxx 2010, diende op 25 juli 2022 bij de Belgische asiendiensten, met de hulp van zijn ouders, een eigen beschermingsverzoek in, op grond van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De commissaris-generaal nam vervolgens de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt volstaat bijgevolg niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te zijn (EASO *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

4.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn beschermingsverzoek steunt op motieven die niet eerder door zijn ouders werden aangehaald, met name de problemen die hij in Macedonië heeft ervaren wegens het hebben van een autismespectrumstoornis.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de verklaringen van verzoeker en zijn vader dat (i) zijn verzoek louter is ingegeven door de wens langer in het opvangcentrum te kunnen verblijven, (ii) verzoekers medische problematiek geen verband houdt met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en (iii) niet blijkt dat verzoeker geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg in Noord-Macedonië.

De commissaris-generaal betwist niet dat verzoeker een autismespectrumstoornis heeft. Zowel verzoeker als zijn vader getuigden tijdens het persoonlijk onderhoud over problemen met derden op school en daarbuiten ten aanzien van verzoeker omwille van deze gedragsstoornis, zoals pesterijen, fysieke en psychische mishandeling, en het gebrek aan bescherming (NPO, p. 4-5, 7). In de bestreden beslissing wordt over verzoekers problemen met en behandeling door derden geen enkele beoordeling gemaakt. Daargelaten de vraag of de problemen die verzoeker meemaakte ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om te worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade, blijkt alleszins uit de door hem bijgebrachte informatie dat stigmatisering, discriminatie en segregatie van personen met een autismespectrumstoornis voorkomen in Noord-Macedonië. In de bestreden beslissing wordt hierover evenmin enige beoordeling gemaakt. In het dossier bevindt zich verder geen objectieve informatie over de behandeling van kinderen met ASS in Noord-Macedonië door de overheid en de samenleving, in het bijzonder over discriminatie en

andere beperkingen in de toegang tot (medische) ondersteuning, verzorging, onderwijs of opvang noch over de omkadering voor kinderen met ASS en/of hun ouders in Noord-Macedonië.

4.4. Het gegeven dat het beschermingsverzoek van verzoeker wordt aangewend om het recht opvang en verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen, neemt niet weg dat de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, moet worden getoetst. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen, zoals in casu verzoekers specifieke en individuele omstandigheden. Daarenboven, zoals in het verzoekschrift wordt aangegeven, dient het belang van het kind voorop te staan, conform artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Gelet op het voorgaande, is de Raad in deze van oordeel dat de minderjarige verzoeker wel degelijk eigen feiten heeft aangebracht die betrekking hebben op zijn individuele situatie en die een apart verzoek rechtvaardigen.

De Raad acht een verder onderzoek ten gronde bijgevolg nodig, met name een toekomstgerichte analyse van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van actuele algemene en specifieke landeninformatie die in deze relevant is alsook van de individuele omstandigheden van verzoeker.

Op basis van de elementen in het administratief dossier en het rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Gelet op geheel van de voorafgaande elementen dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 november 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES